

U S N E S E N Í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 22.7.2014 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladimíry Hájkové a soudců JUDr. Slavomíra Círhana a JUDr. Jiřího Šťastného v trestní věci obž. [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], nyní ve vazbě ve Vazební věznici v [REDAKCE],

pro zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku,

o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 11.6.2014, č.j. 1 T 44/2014-182, **t a k t o :**

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obž. [REDAKCE] jako nedůvodné z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obž. [REDAKCE] uznán vinným zvlášť závažným zločinem loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a za tento byl odsouzen za užití § 59 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na dvanáct let. Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku byl obžalovaný pro účely výkonu tohoto trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný dále potrestán sankcí propadnutí věci, a to 1 ks plynové pistole zn. KIMAR 911, v.č. C42119, včetně 1 ks zásobníku.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se obž. [REDAKCE] výše uvedeného deliktu násilné povahy dopustil tím, že:

„dne 25.2. 2014 v době kolem 02.30 hodin v ulici Husova č. 93, v Českých Budějovicích v herna baru Campanula jednajíce se záměrem získat pro sebe finanční prospěch ve formě neoprávněného zmocnění se finanční hotovosti a mobilních telefonů, maskován na obličejí pletenou kuklou s otvory pro oči, přistoupil k obsluze baru [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a současně přítomnému hostu [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a pod pohrůžkou na jejich tělo namířené krátké střelné zbraně, v níž byla později zjištěna samonabíjecí expanzní pistole zn. KIMAR, model 911, se současně pronesenými slovy „přepadení, naval kasu, dej mi všechny peníze co máš na vyplacení automatů“ požadoval po [REDAKCE] vydání finanční hotovosti z tržby herna baru Campanula, kdy následně po té co mu [REDAKCE] v důsledku jeho jednání vydala svoji kasírtašku s obsahem finanční hotovosti ve výši 2.500,- Kč, požadoval po [REDAKCE] a [REDAKCE] vydání jejich mobilních telefonů a cigaret, když za účelem vydání mobilního telefonu [REDAKCE] s ním odešel krátce před herna bar k jeho zde zaparkovanému vozidlu, odkud se po chvíli vrátil zpět do herna baru, kde po té co se k [REDAKCE] otočil zády, tato do něj strčila a začala

*se s ním přetahovat a prát o jeho v ruce drženou pistoli za současného stržení jeho pletené kukly z hlavy, čemuž se obviněný [redacted] bránil úderem pistole do obličejové části hlavy v oblasti nosu [redacted] a po té z místa činu uprchl, přičemž tímto jednáním způsobil [redacted] zranění spočívající ve zlomenině nosních kůstek s mírnou dislokací a kontuzi IV. prstu pravé ruky, se kterým musela být ošetřena v Nemocnici České Budějovice a provozovateli herna baru Campanula, společnosti **LAVROS – WEST s.r.o. se sídlem Jeseniova 1196/52, Praha 3, IČ 26041570** škodu na odcizené finanční hotovosti ve výši 2.500,- Kč a odcizené kasírtašce ve výši 200,- Kč, kdy při útěku z baru odcizenou kasírtašku s odcizenou finanční hotovostí upustil na zem baru, kde ji zanechal.“*

Proti tomuto rozsudku podal obž. [redacted] v zákonem stanovené lhůtě odvolání, jež vymezil do výroku o trestu. Odvolatel se podaným opravným prostředkem domáhá jeho zrušení a vydání rozhodnutí nového, na jehož podkladě by byl potrestán mírněji.

Skutkové závěry okresním soudem činěné obž. [redacted] nikterak nespornuje. V odůvodnění podaného odvolání, které vyhotovil sám, namítá, že k činu jej dohnaly tíživé osobní poměry, kdy po něm byla exekučně vymáhána pohledávka z půjčky, která mu byla dříve poskytnuta. Namítá, že okresním soudem nebylo nikterak váženo, že čin spáchal pod vlivem alkoholu a zejm. pak ta okolnost, že barmanku napadnout nechtěl. Poškozenou zranil poté, co byl touto sám napaden.

Obsahem odůvodnění opravného prostředku vyhotoveného obhájcem obžalovaného jsou odvolatelovy výhrady proti aplikaci ust. § 59 odst. 1 tr. zákoníku, pro něž není dáno zákonných podmínek. Možnost pachatelovy nápravy lze zajistit i postihem vyměřeným v rámci trestní sazby stanovené pro zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku. Podle odvolatelova náhledu jej nelze považovat za osobu natolik narušenou, aby byla odůvodněna potřeba pro jeho potrestání nad rámec základní trestní sazby. V této souvislosti odvolatel poznamenává, že osobnostní rysy obžalovaného nebyly předmětem dokazování. Tyto by se patřilo objektivizovat psychiatrickým či psychologickým zkoumáním.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu odvolací soud, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno, přezkoumá dále také správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno.

Mají-li vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než-li v tom, proti němuž bylo odvolání podáno, přezkoumá odvolací soud podle § 254 odst. 2 tr. řádu i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu tento opravný prostředek mohla podat.

Krajský soud ve smyslu shora uvedených zákonných ustanovení, s přihlédnutím k námitkám podaného odvolání, přezkoumal napadený rozsudek, přezkoumal dále také správnost postupu řízení, které jeho vyhlášení předcházelo. Učinil pak následná zjištění a závěry:

V řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud žádné procesní vady, jež by mohly mít vliv na správnost rozhodnutí. Odvolací soud shledal, že jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení před okresním soudem, byly dodrženy

veškeré předpisy, které mají zabezpečit právo obžalované osoby na obhajobu i řádné objasnění věci. Okresní soud provedl důkazy v rozsahu § 2 odst. 5 tr. řádu a zjistil skutkový stav, o němž netřeba mít pochybnosti. Dokazování zaměřil na zjištění pachatelovy osoby a prokázání jak objektivní, tak subjektivní stránky skutkové podstaty zažalovaného deliktu. Provedené důkazy hodnotil v souladu s pravidly upravenými ust. § 2 odst. 6 tr. řádu a vyvodil logické závěry ohledně pachatelství obž. [REDAKCE] na deliktu násilné povahy, jehož se dopustil se zjištěným záměrem.

Po dokazování, které je provedeno v dostatečném rozsahu, skýtajícím spolehlivý podklad pro meritorní rozhodnutí, učinil okresní soud v dané trestní věci následné skutkové a právní závěry:

„Doznání obžalovaného je v souladu s výpověďmi obou poškozených – [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří velmi podrobně a detailně popsali průběh jednání obžalovaného v herna baru Campanula, kdy výpovědi svědků se navzájem potvrzují a doplňují a netrpí navzájem žádnými rozpory. Obžalovaný byl oběma poškozenými spolehlivě identifikován, když uvedli popis jeho osoby a oblečení, poté co mu byla stržena kukla, kterou se maskoval byl nakonec vidět i jeho obličej a vlasy. Také odborná vyjádření z oboru genetiky a výsledek zkoumání z oboru metody pachové identifikace potvrzují přítomnost obžalovaného na místě činu. Není tedy žádných pochyb o tom, že obžalovaný v kritickou dobu kolem 02.30 hodin maskován na obličejí pletenou čepicí – kuklou, když do předmětné čepice si vytvořil otvory pro oči, s pistolí v ruce vstoupil do předmětného baru a se slovy – přepadení, dej mi všechny peníze co máš na vyplacení automatů a „naval kasu“, požadoval po obsluze baru Campanula [REDAKCE] vydání finanční hotovosti z tržby uvedeného baru, kdy následně po opakování předmětné žádosti, za současného míření uvedenou pistolí jak na [REDAKCE], tak přítomného hosta [REDAKCE], došlo k vydání tzv. kasírtašky s finanční hotovostí ve výši 2.500,- Kč obžalovanému, když krátce předtím ještě stačila [REDAKCE] z uvedené kasírtašky vyndat hotovost ve výši asi 10.000,- Kč. Obžalovaný dále se záměrem zabránit přivolání policie, ostrahy či jiné pomoci požadoval na [REDAKCE] a [REDAKCE] vydání jejich mobilních telefonů a následně také cigaret, kdy jejich vydání, stejně tak jako vydání kasírtašky s penězi poškozená [REDAKCE] záměrně zdržovala, když předpokládala, že na místo se dostaví bezpečnostní agentura a dojde k zadržení pachatele. V závěru jednání obžalovaného došlo k situaci, kdy se otočil zády k poškozené [REDAKCE], která do něj intenzivně strčila, snažila se ho povalit na břicho a přetahovala se s ním o jím drženou pistolí, kdy při zápasu s obžalovaným tomuto strhla pletenou kuklu z hlavy, na což obžalovaný reagoval úderem pistole do oblasti nosu [REDAKCE]. Poté využil stavu poškozené po předmětném úderu a z místa činu uprchl, kdy však v důsledku přivolání policie ze strany poškozeného [REDAKCE] došlo krátce poté k jeho zadržení, při kterém policistům také vydal předmětnou pistolí. Odcizená kasírtaška s finanční hotovostí obžalovanému při zápasu s [REDAKCE] vypadla z bundy a zůstala ležet na zemi v uvedeném baru. Předmětným jednáním způsobil obžalovaný poškozené [REDAKCE] zranění spočívající ve zlomenině nosních kůstek s mírnou dislokací a kontuzi IV. prstu pravé ruky a zhmoždění s natrženými šlachy. Pokud jde o obhajobu obžalovaného v tom směru, že v případě jeho jednání se jednalo o „zkrat“, tedy nahodilé, či nepřipravené, nebo nepromyšlené jednání, tato je spolehlivě vyvrácena zjištěnými okolnostmi jeho jednání. Vše nasvědčuje tomu, že obžalovaný se dopustil jednání promyšleného a cíleného, na místě, které z předchozích návštěv baru znal, před spácháním skutku se po delší dobu zdržoval poblíže baru, kdy zřejmě monitoroval, zda do něj chodí nějakí hosté a činu se dopustil až kolem 02.30 hodin v domnění, že se zde již nachází jen obsluha baru. Obžalovaný měl s sebou nejen funkční expanzní pistolí, ale také „nožik“, kterým vytvořil otvory do pletené čepice, kterou se následně maskoval, aby znemožnil svoji případnou identifikaci. Také jeho vyjadřování ohledně požadavků na vydání finanční hotovosti bylo zřetelně formulováno, kdy navíc po obou poškozených požadoval vydání mobilních telefonů, aby pomocí těchto nemohli přivolat pomoc, čímž chtěl nepochybně zabránit svému zadržení při činu, resp. po činu. Když se obžalovaný dostal do situace v důsledku aktivního jednání [REDAKCE], která jej odvážně napadla se záměrem jej odzbrojit a případně ho pomoci zadržet, neváhal vůči ní použít násilí úderem pistolí do nosu. Je otázkou, jak by si obžalovaný v takové situaci – při snaze o jeho zadržení ze strany [REDAKCE], počínal v případě, že by v zásobníku funkční plynové pistole měl náboje. Shora popsaným jednáním naplnil obžalovaný všechny znaky skutkové podstaty zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku.“

Po konstatování dřívějších odsouzení obž. [REDAKCE] okresní soud uzavřel, že v jeho případě jsou dány podmínky předpokládané ust. § 59 odst. 1 tr. zákoníku pro jeho potrestání v rámci mimořádně navýšené trestní sazby. Trest obžalovanému uložený tak stanovil ve výměře dvanácti let, pro účely jeho výkonu jej zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Trestem propadnutí věci soud z dispozice obžalovaného odňal střelnou zbraň, kterou tento ke spáchání činu užil.

Jakkoli je z výroku tohoto rozsudku zřejmé, že senát odvolacího soudu se s veškerými hodnotícími úvahami soudu prvního stupně ztotožnil, patří se k odvolatelovým námitkám uvést následně:

Není žádných pochybností, že obž. [REDAKCE] je pachatelem zvlášť závažného zločinu, při němž, sledující vlastní obohacení, vůči poškozeným osobám užil pohružky užitím střelné zbraně. Spáchal tak delikt vysoké společenské škodlivosti, jež není nikterak ponižována okolností, že se činu dopustil po předchozí konzumaci alkoholu, a ani okolnost, že k ozbrojenému útoku na jiného jej přiměly tíživé osobní poměry. Ani závažné osobní potíže nikoho neopravňují k tomu, by šel jiného okrást a užil k tomu pohružky užití střelné zbraně. Za zranění poškozené, která se postavila na ochranu svého majetku, chtěl-li se pachatel zmocnit jejího mobilního telefonního přístroje, nese obžalovaný plnou odpovědnost.

Ke stěžejním odvolatelovým námitkám směřujícím do výroku o jeho potrestání se patří uvést:

Podle § 59 odst. 1 tr. zákoníku pachateli, který znovu spáchal zvlášť závažný zločin (§ 14 odst. 3), ač již byl pro takový nebo jiný zvlášť závažný zločin potrestán, může soud uložit trest v horní polovině trestní sazby odnětí svobody stanovené v trestním zákoně, jejíž horní hranice se zvyšuje o jednu třetinu, jestliže závažnost zvlášť závažného zločinu je vzhledem k takové recidivě a ostatním okolnostem případu vysoká nebo možnost nápravy pachatele je ztížena.

Obž. [REDAKCE] dne 31.7.1999 spáchal loupežné přepadení pracovníků obsluhy casina, které, maskován kuklou, ohrožoval nožem. Za spáchaný trestný čin kvalifikovaný jako loupež podle § 234 odst. 1 tr. zákona byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody na dva roky a čtyři měsíce se zařazením do věznice s ostrahou. Z výkonu trestu byl obžalovaný dne 22.5.2002 podmíněně propuštěn. Krátce poté, dne 28.11.2002, obžalovaný spáchal další loupežné přepadení. V noční době se záměrem zmocnit se věci poškozené ohrožoval nožem 72 letou důchodkyni na autobusové zastávce. Za tento čin kvalifikovaný jako trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona byl obž. [REDAKCE] již jako zvlášť nebezpečný recidivista odsouzen k trestu odnětí svobody ve výměře sedmi let a osmi měsíců. Tento postih vykonal dne 29.7.2010, z výkonu trestu byl propuštěn po výkonu další sankce uložené mu ve věci Okresní soudem v Českých Budějovicích vedené pod sp.zn. 3 T 198/1996 dne 20.2.2011. Objasněný skutek tak spáchal po třech letech po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

Z výše uvedené citace ust. § 59 odst. 1 tr. zákoníku je zřejmé, že je zákonodárcovým záměrem přísněji postihovat delikventy, kteří mají sklon opakovaně se dopouštět zvlášť

závažných trestných činů. Obž. [REDAKCE] byl v době zcela nedávné propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen za delikt vysoké společenské škodlivosti. Byl-li za tento jako zvlášť nebezpečný recidivista potrestán v rámci zvýšené trestní sazby, dostalo se mu tak důrazné výstrahy. Ovšem ani tato jej zjevně od spáchání dalšího zvlášť závažného deliktu neodradila.

Dříve byl obž. [REDAKCE] potrestán vysokým trestem odnětí svobody za kriminální čin, jehož vysoká závažnost byla dána jednak charakterem jeho oběti, kterou byla žena vyššího věku, jednak způsobem jeho provedení spočívajícím v ohrožování oběti užitím nože. Vysoká závažnost nyní objasněného skutku je dána způsobem jeho provedení, při němž pachatel maskuje svou identitu a užívá pohružky střelnou zbraní. Čin obžalovaným spáchaný, vyjma prožitého traumatu poškozených, zanechává i následek v podobě zranění [REDAKCE], jak je popsáno v rozsudečném výroku. Poškozená se musela podrobit repozici utrpěné zlomeniny nosu, lze dovozovat, že obžalovaný jí úderem pistolí do obličeje způsobil poranění, které s ohledem na jeho charakter, bolestivost a dobu léčení je újmou na zdraví ve smyslu trestního zákoníku.

Dříve konstatovaná pachatelova recidiva a okolnosti objasňovaného případu opravňují závěr o vysoké závažnosti nyní posuzovaného zvlášť závažného zločinu. Neváhá-li obžalovaný, sledující vlastní neoprávněné obohacení, vůči jinému užít pohružky střelnou zbraní, jež je obětí napadení důvodně vnímáno jako ohrožení života, jde o jednání, které převyšuje obvyklou úroveň závažnosti zvlášť závažného zločinu obdobné povahy do takové míry, že je zřejmé, že ani horní hranice sazby trestu odnětí svobody zákonem stanovená neodpovídá závažnosti takového deliktu. Tato úvaha je opodstatněná i krátkou dobou, která uplynula od výkonu obžalovanému dříve uložené nepodmíněné sankce, jakkoli byla tato velmi citelné výměry. Senát odvolacího soudu ve shodě se závěry soudu prvního stupně dospěl k závěru, že aplikace ust. § 59 odst. 1 tr. zákoníku vzhledem k posledně uvedenému je zcela namístě. Trestanému je tak vyměřován trest odnětí svobody v rámci zvýšené trestní sazby, tedy v rozpětí od sedmi let a osmi měsíců do třinácti let a čtyř měsíců. Okolnosti činu, nad jehož spácháním obžalovaný neprojevil ani náznak lítosti, a to ani v nalézacím řízení a ani v řízení opravném, opravňují potrestání obžalovaného v horní polovině takto zvýšené trestní sazby. Podle zákonem určených pravidel byl obžalovaný, který je postihován nepodmíněnou sankcí delší osmi let, zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.

Okrajově se patří poznamenat, že v rámci trestního řízení lze zaznamenat i indicie opravňující úvahy o tom, že i možnosti pachatelovy nápravy jsou již ztíženy. Tyto úvahy jsou dány vzhledem k četnosti zvlášť závažných deliktů, jichž se obžalovaný dopustil, a dále vzhledem k jeho prohlášení, že nemůže zaručit, že obdobný čin na svobodě nebude opakovat. Pro závěr o naplnění podmínek možné aplikace ust. § 59 odst. 1 tr. zákoníku, které nejsou stanoveny kumulativně, postačí zjištění o naplnění jedné z nich; v tomto případě je tato podmínka jednoznačně dána vysokou závažností zvlášť závažného zločinu vzhledem k pachatelově recidivě a zjištěným okolnostem případu.

Pro veškeré výše rozvedené důvody nelze odvolání obž. [REDAKCE] posoudit jako oprávněné; podle § 256 tr. řádu bylo proto rozhodnuto o jeho zamítnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,**
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).**

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 22.7.2014

JUDr. Vladimíra H á j k o v á , v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva vomelová